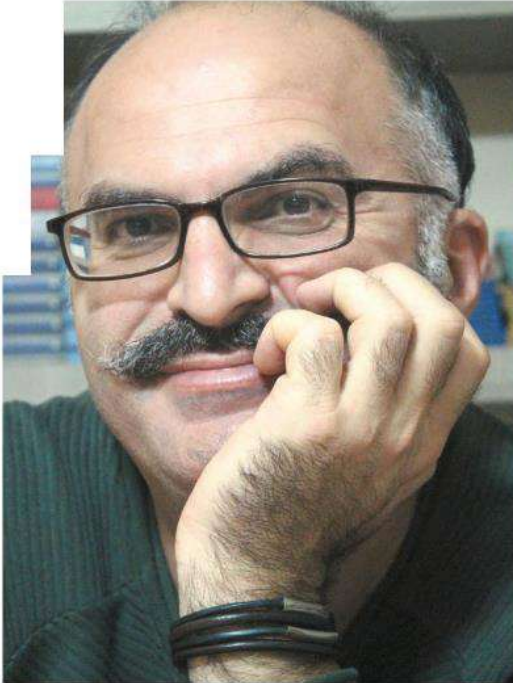

Açtık ormanın kapısını yürüyoruz bir gizeme

Faruk Duman'ın 'Sus Barbatus' serisinin ikinci romanı okurla buluştu. Doğayı öne çıkardığı romanında, 1980 döneminin siyasi ortamını yansıtan yazar, anlattığı hikâyenin derinliğini, düşünce özgürlüğünün baskı rejimiyle sınırlandığı çağrışımsal izleklerle örüyor, okuruna 12 Eylül dönemini hatırlatıyor.

MELİHA YILDIRIM/İSTANBUL

■ Çağsak suyun alıp yürümesiyle, karakışın bittiğinin ilk haberini alırız. Anadolu toprağının bir ucundaki zorlu coğrafyanın baskın görünümünün ardında yaşanan toplumsal olaylar, kitabın ana izleğini oluşturur. Faruk Duman'ın Sus Barbatus!

2 (YKY, 2020) adlı kitabıyla okuyucu yerinden doğaya döner. Yazar romanında, K.'nin coğrafi şartlarını bütüne yayararak, anlatılmak istenen 1980 dönemi siyasi ortamını yansıtır. Romanın derin yapısı, düşünce özgürlüğünün baskı rejimiyle sınırlandığı çağrışımsal izleklerle örülmüştür. Yakın tarihimizi kapsayan 12 Eylül dönemini anımsayan okur, geçen olayların gerçek yaşamla yakından ilgili olduğunu fark eder. Bir taraftan da, insan yerine kimi zaman doğanın öne çıkarıldığı tabiatın coşkulu kuvveti, okuru hem tedirgin eder hem de bu tedirginliğin gizemli duygusunu yaşatır. Barbatus, sadece 'domuzun' Latince karşılığını değil, korkutulan, susturulan, sindirilen, kapı-

ların tekmelenip insanların sorgulamaya götürüldüğü, tutuklandığı zorlu bir dönemi de simgeler. Romanın sıkıntı, korku, ölüm (Jilet'in, Ferit'i bulma çabası sonucu ölümü)... gibi zengin imgelem dünyası o dönemi hatırlamamıza yardımcı olur. Yazar, Sus Barbatus'un ölümüne rağmen onu diriltir, insanlar arasında yaşatır. Sus Barbatus'un ruhu sakince dolmaktadır. Eskiden canavar olan kötülerin iyileştirilebileceği fikrini de düşündürmektedir. Gülşen, sıcak çay ve pişiyi roman boyunca sürekli yapar. Roman bittiğinde –bitene kadar dayanabilerseniz– mutlaka çay demleyip, sıcak çay ile pişiyi yeme isteği duyurur romandaki o capcanlı atmosfer okura.

DÜŞÜNCELERİ DOĞAYLA UYUMLU BİR YAZAR

■ Romanda ormana geniş yer verilmiştir. Bunun sebebi, roman karakterleri ile orman arasındaki ilişkidir. Orman, aynı zamanda özgürlüğe açılan bir kapıdır. Mustafa Öğretmen'in, Orhan'ın, Aynur'un, Ece'nin, Yusuf'un, Murat'ın, Ferit'in ufku da orman gibi açıktır, hürdür. K.'nin insanının kaderini, bahar gelse de yine bu sert ve haşın coğrafya çizer. İnsanların duruşunda bile tabiatın izleri bulunur. BARBATUS, GÖKYÜZÜ (ceylan), CENNET (at), KARAGÖZ (köpek), DİLBER (kuş) Bütün hayvan karakter isimlerinin hepsi büyük harftir. Bu farklılık yazarın onlara olan sevgisinin somut bir ifadesi olduğunu düşündürür. Ece'nin coşkun nehirden, Aşık Kerem'in baktalıktan, Orhan'ın ayaklarından asıldığı ağaçtan kurtuluşunda ya da Civan Yusuf'un hayata dönüşünde, doğa sevgisine insanı da dahil ettiğini görürüz. Düşüncelerinin doğayla uyumlu olduğu bir yazar Faruk Duman.